

Nazim Əhmədlinin şeirləri

Category: Goşgular, Kitapcy

написано kitapcy | 23 января, 2025

Nazim Əhmədlinin şeirləri ■ bir gün mən də bulud olum

bir gün mən də bulud olum,
göy üzündən baxım sənə;
sonra qaralım, bozarım,
guruldayım yağım sənə;

əllərini uzat göyə,
yağma-yağma deyə-deyə;
mən də qoşulum küləyə
toxunsun ayağım sənə;

sonra dönüm işıq olum,
baxım sənə, aşiq olum;
yaşıl bir sarmaşığı olum,
dolansın budağım sənə;

bir az saral, bir az da sol,
bir az kövrəl, bir az da dol;
sonra bir şirin bulaq ol
qurusun dodağım sənə.

■ belə lal baxış olarmı

belə lal baxış olarmı,
istədim su olub axım;
üzünü çevirmə yana,
qoy sənə doyunca baxım;

oyansın otlar, çiçəklər,
oynasın xırda böcəklər;
könlümdə həsrət çiçəklər
gəl səni bağrıma sıxım;

mənə təntimə, acıma,

əllərini çək saçıma;
ürəyini qoy ovcuma.
qaçım bu dünyadan çıxım.

■ dəli aşiq nə dersən de

dəli aşiq nə dersən de,
dərdin üzü gülmədi heç;
dünyanın yolları uzun,
gedən yollar dönmədi heç;

bulud gəldi, oynaxladı,
Göyün göyüzü laxladı;
anam dağları ağladı,
göz yaşını silmədi heç;
tay mənə şeir oxuma,
həsrət qarışıb ahıma;
bulaqlar girdi yuxuma,
dağlar özü bilmədi heç;

dərd dediyin bir pətəkdi,
dağıldı, üstümə səkdi;
ayrılıqlar uzun çəkdi,
ayrılıqlar ölmədi heç.

■ üzün-gözün nə şirindi

ağ duman dağa büründü,
həsrətin yeri göründü;
üzün- gözün nə şirindi,
dodağında çiyələk var;

odumnan, közümnən gəldim,
üzüldüm özümdən, gəldim;
qəlbi Göyüzündən gəldim,
hər çiynimdə bir mələk var;

gözlərin ala boyandı,
əllərim alışdı, yandı;

qara tellərin oyandı,
elə bil dağda külək var;

gəl, nağıl yoğurum sənə,
yazılsın axırım sənə;
yaxın gəl, toxunum sənə,
qanadlarımda lələk var;

bir az da ayrılma dayan,
dərdlə dolub o yan, bu yan;
alnımıza yazı oyan,
aramızda bir fələk var.

■ bilmədim bu nə səsiydi

bilmədim bu nə səsiydi,
gəldi min atlı, deyəsən;
çığrışdı qara saçlarım,
qulağım batdı deyəsən;

bu qış deyil, çillədi ki,
hər yanı ağ bələdi ki;
həsrət elə mələdi ki,
dərd özün atdı, deyəsən;

nədi,nədi dərdin adı,
gəldi hər yanı daladı;
o nə güldü, nə ağladı
o da boyatdı deyəsən;

dedilər ki, qaça-qaçdı,
ürəyimin rəngi qaçdı;
ruhumdan bir dua uçdu,
Allaha çatdı, deyəsən.

■ mən daha, daha da köhnə

mən daha, daha da köhnə
mən min illərin adamı;
yazın, yazın ağaclara,

yazın daşlara adımı;

nə bilim, yoxam bəlkə də,
yürüyüb çıxam bəlkədən;
gələm bir uzaq ölkədən,
təzələyəm boyatımı;

nə var, nə var axı burda,
çıxım gedim itən yurda;
qismət olum bir ac qurda,
bilsin ağzının dadını;

ürəyim baxır içimdən,
elə söz axır içimdən;
gəl, məni çağır içimdən,
çağır, könlümün qadını;

çağır məni öz adımnan,
çağır Doğumnan, Batımnan;
çağır məni boyatımnan,
yandırım eşqin şamını.

■ ürəyimə bir söz gəlib

ürəyimə bir söz gəlib,
gəlib min sözə bölünəm;
gəl, tutum əlindən bir az
bəlkə azacıq ilinəm;

yollarım dönməyib hələ,
həsrətim dinməyib hələ;
kösöyüm sönməyib hələ,
ocaqda qalan külünəm;

bilmirəm nəyinəm sənin,
dalınca deyinem sənin;
yağışın, buludun, çənin,
dağlardan gələn selinəm.

duman dağların tülüdü,

baxdım, ürəyim ləlidi;
hərə bir cürə dəlidi,
mən yazıq sənin dəlinəm.

■ ulduzlar qopurmuş kimi

ulduzlar qopurmuş kimi,
o yankı üzündən göyün;
yuxularım qar-qarışıq,
yuxularım löyün-löyün;

bu nə yuxudu görürəm,
dərdi çiçək tək dərirəm:
hara isə göndərirəm,
qanadında bir mələyin;

sən nə yaşda, mən nə sində,
ağ buludlar kündə- kündə;
mən quşammı göy üzündə,
qopub tökülür lələyim;
qaçıb bir qəfil yazıdan,
gəlirəm dərdin yasından;
buludların arasından,
üzü görünür fələyin;

ruhum hayana tələsir,
yarpağın üstə şəh əsir;
dusdaq dağlardan meh əsir,
dəyir üzümə küləyi.

■ bu yer haradı görən

bu yer haradı görən,
nə daşı, nə düzü var;
nə qaranlıq gecəsi,
nə burda gün üzü var;

daşı, ağacı qara,
göyüzü para-para;

suyu çəkilib hara
bir ölü dənizi var;

torpağı lələ dönüb,
bərkiyib, gilə dönüb;
ocağı külə dönüb,
xırdaca bir közü var.

evlərin damı yoxdu,
kəndin adamı yoxdu;
hardadı hamı,yoxdu,
bir solğun bənizi var:

burda necə yaşayır,
üzü kədər daşıyır;
adama da oxşayır
bir qəribə üzü var;

bu nə yuxudu belə,
ürəyim qopur, lələ;
səhərə çox var hələ
gecənin gündüzü var;

adam üşüyür burda,
həsrət tövşüyür burda;
ah, kim yaşayıb burda,
burda adam izi var.

■ bu yol yenə də uzandı

bu bulud yaman qaralıb,
içindəki qarmı, gəlsin;
həsrət dil açıb lələdi
gözündəki qormu, gəlsin;

amanım-ahım perikib,
mənnən Allahım perikib;
min i
ldi ruhum perikib

ruhum mənə yarmı, gəlsin;

səs gəlir ahdan o yana,
nə var, Allahdan o yana;
hardasan ana, ay ana
o sənli çağlarım gəlsin;

həsrətim dəli ozandı,
nə yoruldu, nə usandı;
bu yol yenə də uzandı
mənnən gedən varmı, gəlsin;

nədi,nədi balam, adın,
içimdə çırtladı odum;
mən dağları bulamadım
qoy mənə dağlarım gəlsin.

Nazim ƏHMƏDLİ. Goşgular